

bes. et Reservefond, som kunde være op og paatage sig de Udgifter, som i Fremtiden vilde komme som extraordinaire, altsaa, ogsaa Bygningsforetagender. Paa den Maade synes det mig, at hvad man i det Foregaaende har anvendt paa disse extraordinaire Udgifter, og navnlig Bygningsforetagender, glider ganske umærkeligt ind under de 50,000 Rd., og selvfølgelig vil Alt hvad man før har sagt om disse Bygningsforetagender nu kunne siges om hele denne afrundede Sum. Jeg skal dernæst henlede Opmærksomheden paa, hvad jeg ved anden Behandling har udtalt, og tildeels gjentage, at jeg dog ikke troer, at Nogen skal kunne benægte, at Kjøbenhavn har fortrinnsviis baade Lyst og mere end Lyst af Theatret, for at holde mig til Overtakelsen over Scenen. Jeg skal ingenlunde benægte, at Theatret i mange Tilfælde har en gavnlig Indflydelse paa hele Folket, men dette gælder dog hovedsagelig om Kjøbenhavns Beboere. Der er ved tidligere Leilighed udtalt, jeg troer for et Par Aar tilbage, af den høitærede Minister, at Kjøbenhavn dengang havde Andet at bruge sine Penge til end til Theatret; ja, det er ganske vist, det have vi Allesammen, men man maa dog ligesuldt ud med Pengene, naar det er nødvendigt. Den ærede Minister lagde under denne Sags 2den Behandling særdeles Vægt paa Mottoet over Scenen: „Gi blot til Lyst“ og henlede Opmærksomhed paa, at denne Overtakelse kunde være brugt af flere Hensyn, navnlig fordi det ikke blot var til Lyst for dem, der have med Theaterbestyrelsen at gøre. Jeg skal villig indrømme det, og det skulde gøre mig ondt, om jeg i nogen væsentlig Grad skulde forøge de Vanskeligheder, som den ærede Minister i denne Henseende kan have at gennemgaae; men jeg skal dertil sige, at Theatret et heller blot er til Lyst for dem, som Aar for Aar skulle bevilge denne ikke lille Sum til dette ene Huus, og det er heller ikke blot til Lyst for den største Deel af Landets Befolkning, som aldrig har seet Theatret og aldrig faaer det at see, og det kan ikke skjønnes selv i et Forstørrelsesglas, hvilket Gavn Theatret afstedkommer for det hele Land. Jeg siger ikke, at det er min Mening, at det ikke er til Nytte og Gavn, men det er

min Hovedbetragtning, at Kjøbenhavn baade i den ene og anden Henseende, men hovedsagelig i Henseende til, hvad der er til Lyst og Glæde, har Nytte af hvad Theatret leverer. Naar den høitærede Bestyrelse af Theatret siger: Ja, i Særdeleshed nu, da der er bedre Communicationsmidler, kan der mindre end før være Tale om denne Adskillelse i Nytten af Theatret, thi det er meget lettere nu for hele Landets Befolkning at komme til Kjøbenhavn og i Theatret, end før, saa er dette ganske rigtigt, men selv om saa var, at en stor Mæsse af Befolkningen ret flittig vilde besøge Kjøbenhavns Theater, saa vil jeg dertil kun svare, at dette vilde være en endnu større Grund for Kjøbenhavn til at give Tilskud, thi jeg er fuldkommen overbevist om, at naar en Provindsfamilie reiser herind og besøger Theatret, og maaskee giver 5 Rd. til Billetter, saa vil Kommunen ved denne Families Ophold tjene flere Gange 5 Rd. Det, der bliver udgivet til Billetter, vil rimeligviis blive den mindste Part af de Udgifter, der ville følge af et saadant Ophold. Jeg skal afvente hvad der yderligere maatte blive sagt om dette Forslag, idet jeg skal tilføie, at jeg har forlangt en deelviis Afstemning, fordi jeg vilde overlade til de ærede Medlemmer, hvorvidt de vilde sætte den hele Bevilling paa Spil ved at vedtage Tilføiingen. Naar derimod Tilføiingen, som fores indensfor Linien, gaaer ud, saa bliver der kun en ligestrem Medsættelse af 10,000 Rd., og jeg seer aldeles ingen Grund, hvorfor dette skulde have nogen Indflydelse paa Theatrets Gavn. Derimod forekommer det mig, at det yderligere vil bekræfte, hvad der gjentagne Gange er udtalt som Thingets Mening, at vi skulle komme dertil, at Kjøbenhavn idetmindste bidrager en lille Anpart af det Tilskud, der aarlig maa ydes til Theatret.

Ischering: Under Nr. 7 er der foreslaaet en Bevilling af 1000 Rd. som Tillæg til Geistlighedens Lønning. Jeg skal stemme for dette Forslag, men jeg kan dog ikke ved denne Leilighed lade være at bemærke, hvor urigtigt det er, at ikke samtlige Indtægter, hvormed Geistligheden for Diebliffet lønnes, optages i Finantsloven. Derfor de der bleve optagne,